

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑΔΙ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023**

Ἐντιμη κυρία Ὑπουργός Παιδείας, Ἀθλητισμοῦ καί Νεολαίας,
Ἐντιμοί κύριοι Βουλευτές,
Ἀξιότιμοι κύριοι Κοινοτάρχες,
Ἐντιμοί κύριοι Ἐπιθεωρητές,
Κυρίες καί Κύριοι,

Μέ ιδιαίτερη χαρά ἀποδέχθηκα τήν εὐγενική πρόσκληση τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κάτω Πύργου Τηλλυρίας νά παραστῶ στίς ἑορταστικές Ἐκδηλώσεις μέ τή συμπλήρωση ἑκατό χρόνων λειτουργίας τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ μυρίπνοου αὐτοῦ εὐανθοῦς λειμῶνα τῆς παιδείας, μέσα στόν ὁποῖο γαλουχήθηκαν στρατιές ὀλόκληρες νεαρῶν βλαστῶν μέ τά ἑλληνοχριστιανικά ιδεώδη, πλῆθος παιδιῶν μικρῶν ἀθῶων ποτίστηκαν τά νάματα τῆς ἑλληνορθόδοξης παιδείας καί φωτίστηκε ἡ διάνοιά τους καί διαπλάστηκε ἡ καρδιά τους καί διαμορφώθηκε ὁ χαρακτήρας τους. Στίς τάξεις τοῦ ἄξιου αὐτοῦ ὀστράκινου σκεύους τῆς παιδείας, τοῦ Δημοτικοῦ αὐτοῦ Σχολείου Κάτω Πύργου Τηλλυρίας, μαζεύτηκαν, κατά τή διάρκεια τῶν ἑκατῶν χρόνων λειτουργίας του, σέ σχολική κοινωνία χιλιάδες μικρά παιδιά, τά ὁποῖα φωτίστηκαν, ὄνειρεύτηκαν καί ὄραματίστηκαν .

Σήμερα σάν σέ παράδεισο γυρνᾶνε οἱ νοσταλγικές ἀναμνήσεις τῶν τροφίμων του, γιά τούς πρώτους διδασκάλους καί διδασκάλες τους, τά πρῶτα βιβλία τους καί τίς πρῶτες παιδικές χαρές τους. Τόν ἀένναο αὐτό κύκλο τῆς ζωῆς τόν συνεχίζουν οἱ σημερινοί τρόφιμοί του, ἡ ἐλπίδα πάντοτε τοῦ μέλλοντος.

Ἐκφράζω καί πάλι τήν ιδιαίτερη συγκίνησή μου, γιατί, εὐρισκόμενος σήμερα ἐδῶ, στό Δημοτικό Σχολεῖο Κάτω Πύργου, μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία ἐπικοινωνίας, τόσο μέ τούς διδάσκοντες, ὅσο καί μέ τούς νεαρούς βλαστούς τῆς ἱερῆς αὐτῆς γῆς, τῆς πολιορκημένης Τηλλυρίας, μέ τά ἀγνά καί ἀθῶα παιδάκια πρὸς τά ὁποῖα ὁ Χριστός ἐκδήλωσε ιδιαίτερη ἀγάπη καί στοργή καί τά εὐλόγησε: «Καί ἐναγκαλισμένος αὐτά κατηυλόγει τιθεῖς τάς χεῖρας ἐπ' αὐτά» (Μάρκ. ι' 16) μᾶς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος.

Τά παιδιά, λοιπόν, εἶναι εὐλογία Θεοῦ. Εἶναι τέκνα Θεοῦ. Καί νά εἶναι κανεῖς παιδαγωγός τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγάλη τιμή, ἀλλά καί μεγάλη εὐθύνη. Καί ἡ εὐθύνη αὐτή μεγιστοποιεῖται ἀκόμη περισσότερο, γιατί ἡ πρώτη паίδευση λογίζεται «ὡς ὑποδοχή τῆς οἰκοδομῆς τοῦ νοός». Ὅτι ἀποτυπώνεται στήν παιδική ἡλικία, παραμένει ἐφ' ὅρου ζωῆς ἀνεξίτηλο στόν ἄνθρωπο. Ἡ πρώτη παίδευση, ἐπομένως, ἀποτελεῖ τό θεμέλιο πάσης περαιτέρω ἐκπαιδεύσεως καί μορφώσεως. Ἄν ἡ πρώτη παίδευση δέν εἶναι ὑγιῆς καί σταθερή, τότε τό μετέπειτα οἰκοδόμημα δέν θά εἶναι ἀσφαλές.

Ἡ παιδεία, λοιπόν, καί κυρίως ἡ πρώτη παίδευση δέν πρέπει νά συνίσταται στή μετάδοση ξηρῶν γνώσεων πρὸς ἐμπλουτισμό τοῦ νοῦ

μόνο, αλλά κυρίως και κατ' ἐξοχή νά συνίσταται πρέπει στήν «ἀνατροφήν τήν μετ' εὐλαβείας», στήν κατά Χριστό, δηλαδή, διάπλαση τῆς ψυχῆς πρὸς ἄσκηση βίου ἐναρέτου καί παγίωση σταθερῶς ἠθικοῦ χαρακτήρα.

Κατά τούς τρεῖς Ἱεράρχες, «ἡ ἄμορφος ψυχή εὐμορφος γενέσθαι δύναται», μόνο ἂν ἡ ὅλη ἐκπαίδευση ἐμπνέει καί ἐμπεδώνει τήν πίστη πρὸς τίς αἰώνιες καί σωτήριες ἀρχές τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καί ἠθικῆς.

Δέν πρέπει, ἐπομένως, νά μᾶς διαφεύγει ποτέ τό γεγονός, ὅτι ἡ διανοητική μόρφωση συναρτᾶται καί πρέπει νά βρίσκεται σέ συνοχή μέ τήν ἀνώτερη πνευματική καλλιέργεια. Δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ποτέ, ὅτι τό ἀληθινό μορφωτικό ἰδεῶδες πρέπει νά ἀπευθύνεται στή διπλή φύση τοῦ ἀνθρώπου, νά συμπεριλαμβάνει τήν ἀγωγή τοῦ νοῦ, ἀλλά καί τῆς ψυχῆς. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ἀπό τόν Ὅμηρο καί τόν Ἡσίοδο μέχρι τόν Ἰσοκράτη καί τόν Πλούταρχο, φρονοῦσαν καί δίδασκαν, πολύ σωστά, ὅτι παιδεία εἶναι κυρίως «ἐπιμέλεια ψυχῆς», τῆς ὁποίας ἡ κατόρθωση ἔχει σάν ἄμεση, εὐάρεστη γιά τό ἄτομο καί τήν κοινωνία, συνέπεια τό «ἀγαθῶς ζῆν», κατά Πλάτωνα. Ἐπομένως, ὅταν ὁμιλοῦμε γιά παιδεία, δέν πρέπει νά ἐννοοῦμε μόνο τή νοησιαρχική ἐκπαίδευση τῆς διάνοιας τῶν νέων μέ τή συσσώρευση μόνο γνώσεων, ἀλλά τή συστηματική ἀνάπτυξη ὅλων τῶν διανοητικῶν, ψυχικῶν καί πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, τήν ἐναρμόνια διάπλαση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδίας.

Τελειώνοντας, ἐπιδαψιλεύω τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας μας σέ ὅλους τούς συντελεστές τῆς σεμνῆς αὐτῆς τελετῆς, καί ὅλως ἰδιαιτέρως στούς παλαιούς καί νέους τροφίμους τοῦ σχολείου αὐτοῦ, καί εὐχομαι στό λαμπρό αὐτό ἐκπαιδευτήριό, πού ἄγει τήν ἑκατονταετηρίδα του, νά συνεχίσει τήν ὑπέροχη, καρποφόρα πορεία του, καταρδεύοντας τίς ψυχές τῶν νεαρῶν παιδιῶν μας μέ τά ἰδανικά, τίς ιδέες καί τίς ἠθικές ἀρχές, πού θά φωτίζουν καί θά δίνουν νόημα καί σκοπό στή μετέπειτα ζωή τους.